

عنوان مقاله:

تحلیل نوآوری ناشی از فن آوری و کارایی در روابط تجاری دوجانبه

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس مدیریت تکنولوژی ایران (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

همایون رنجبر - استادیار گروه اقتصاد - دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان

کیومرث آقایی - استادیار گروه اقتصاد دانشگاه اصفهان

بهاره عموزیدی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم اقتصادی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد خمی

خلاصه مقاله:

در دهه گذشته تلاش های زیادی در تجارت بین الملل برای توضیح ظرفیت جریان های تجارت دوجانبه صورت گرفته، به طوری که در این سال ها تجارت بین الملل به نحو گسترده ای به عنوان یکی از اجزای اصلی اقتصاد در دستور کار تمام کشورها بوده است. از جمله منافع ناشی از مشارکت در تجارت خارجی دستیابی به فن آوری و تغییرات فنی و به تبع آن افزایش در نرخ رشد اقتصادی است. به طور کلی فن آوری و نوآوری نقش مهمی را در تجارت بین الملل ایفا می کند. از آنجایی که معلوم نیست همه عوامل، به صورت بهینه مورد استفاده قرار گیرند و یا در واقع بتوان بر روی مرز بهینه عمل نمود، تجارت واقعی اغلب با مقادیر پیش بینی شده آن تفاوت دارد. بنابراین کشورهای با سازمان های قوی در مقایسه با کشورهای دارای سازمان های ضعیف، از بهره وری عوامل تولید بالاتری برخوردار خواهند بود. لذا در این مقاله متغیر نوآوری ناشی از تکنولوژی در دو مقطع زمانی 1999 و 2005 به عنوان شاخص دستیابی به فن آوری با هدف بررسی تاثیرات این متغیر بر روی روابط تجاری دوجانبه ایران و شرکای آن، در یک الگوی جاذبه به کار گرفته می شود و در نهایت با استفاده از تحلیل مرزی تصادفی تغییر در کارایی تجارت بین الملل متأثر از ورود این متغیر به الگو مورد ارزیابی قرار می گیرد. نتایج نشان می دهد که متغیر نوآوری ناشی از فن آوری از طریق اثر گذاری بیشتر فن آوری کشور وارد کننده نسبت به فن آوری کشور صادرکننده منجر به افزایش حجم جریان های تجاری دوجانبه می گردد. همچنین این شاخص منجر به افزایش کارایی تجارت در سال 2005 شده است.

کلمات کلیدی:

تجارت بین الملل، تحلیل مرزی تصادفی، کارایی تجارت، نوآوری ناشی از فن آوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/94610>

